

telse af et livstestamente, må lægen respektere patientens i livstestamentet tilkendegivne vilje.

Det påhviler den behandelende læge at foretage den grundige og lægefagligt korrekte undersøgelse og bedømmelse, der vil være påkrævet for at kunne afgøre, om patienten befinder sig i en tilstand som beskrevet i patientens livstestamente.

Det er alene den nævnte bedømmelse af patientens tilstand, der kan tillægges betydning, hvorimod andre hensyn så som lægens personlige holdning, pårørendes ønsker, forskningsinteresser eller økonomiske hensyn ikke må spille ind.

I den foreslåede affattelse af lægelovens § 6, stk. 4, gives en definition af begrebet »livsforlængende behandling«.

Affattelsen af § 6, stk. 5, er udtryk for den retstilstand, som har udviklet sig i de seneste årtier, og som støttes navnlig på udtalelser fra sundhedsmyndighederne, anklagemyndighedens tiltalepraksis samt den juridiske og lægelige faglitteratur.

Da det imidlertid må anses for uklart, i hvilket omfang det nævnte grundlag for retsopfattelsen er af juridisk bindende karakter, findes det hensigtsmæssigt, at den nævnte retstilstand udtrykkeligt fastslås som foreslået i en ny bestemmelse i lægelovens § 6, stk. 5. Det er også af betydning, at denne grundlæggende bestemmelse af hensyn til lægers kendskab hertil finder direkte udtryk i lovtæksten.

Til nr. 2

Legaliseringen af livstestamentet må ses i forbindelse med den udvikling, som har fundet sted siden stiftelsen i 1976 af Landsforeningen Mit Livstestamente. Siden da har foreningens ca. 25.000 medlemmer oprettet livstestamente på den formular, som er udarbejdet af foreningen, og hvorefter opretteren har tilkendegivet sit ønske om at undgå livsforlængende behandling i en situation, hvor testator er uafvendeligt døende, samt i tilfælde, hvor sygdom, fremskreden alderdomssvækkelse, ulykke, hjertestop eller lignende har medført en så svær invaliditet, at testator varigt vil være ude af stand til at tage vare på sig selv fysisk og mentalt.

Yderligere indeholder livstestamentet testators ønske om under de nævnte omstændigheder at blive holdt fri for smerter med smerte-

stillende midler, selv om dette skulle medvirke til afkortning af testators sidste levetid.

Det har været tvivlsomt, hvilken retlig betydning der kunne tillægges et sådant livstestamente, men i de forløbne år er det i praksis blevet anerkendt, at tilstedeværelsen af et livstestamente har afgørende betydning for lægens beslutning med hensyn til iværksættelse eller fortsættelse af livsforlængende behandling i de nævnte situationer, ligesom sundhedsmyndighederne har tilkendegivet, at tilstedeværelsen af et livstestamente må tillægges betydning ved den behandelende læges beslutning om behandling af patienten.

Der har dog været stor usikkerhed blandt læger om, hvilken betydning der måtte tillægges det af patienten i et livstestamente udtrykte ønske. Det er det almindelige indtryk, at mange læger har taget hensyn til patientens ønske, medens andre har fulgt den tidligere gældende opfattelse, hvorefter lægen var forpligtet til at søge livet opretholdt til det yderste.

Det er med det under nr. 1 stillede ændringsforslag nu i lægelovens § 6, stk. 3, fastslået, at patientens vilje, hvor den er udtrykt i et livstestamente, skal respekteres af lægen i den nævnte situation, ligesom det i lægelovens § 6, stk. 5, er fastslået, at lægen under disse omstændigheder kan indgive de smertestillende, beroligende eller lignende midler, der er nødvendige for at lindre patientens tilstand, selv om dette kan medføre fremskyndelse af dødstidspunktet.

Som konsekvens heraf bestemmer den foreslåede § 6 a i lægeloven, at enhver, der er myndig, kan oprette et livstestamente.

Der er ikke i loven optaget detaljerede regler om livstestamenters oprettelse, udformning, registrering og tilbagekaldelse m.v., idet udfærdigelsen af disse regler er overladt til sundhedsministeren.

Ved fastsættelsen af disse regler må det iagttages, at livstestamentets indhold bliver i overensstemmelse med lægelovens § 6, stk. 3 og 5. Livstestamentets udformning bør ske i overensstemmelse med den formular til livstestamente, som er benyttet af de ca. 25.000 medlemmer af Landsforeningen Mit Livstestamente siden foreningens oprettelse i 1976, idet bemærkes, at den oprindelige udformning er blevet ændret i 1989. Der må ved udformningen tages hensyn til, at den foreslåede bestemmelse